

meget mindre at anlægge, men den vilde tillige kunne give et langt større Driftsoverskud aarlig til Dækning af Renter og Afdrag af Anlægskapitalen.

Det tør derfor udtales, at Beboerne i den omhandlede Egn utvivlsomt vilde være tilfredse med et Forslag om Koncession paa en smalsporet Bane.

Det er klart efter det tidligere Anførte, at en saadan Bane fra Horsens til Tørring endogsaa vilde kunne bygges uden Statstilskud. Det tør dog sikkert haabes, at det høitærede Udvalg, hvis det skulde være villig til at fremkomme med Forslag om en saadan Bane, vilde foreslaa, at der i det Mindste ydedes $\frac{1}{2}$ Expropriation af Statskassen i Lighed med, hvad der hidtil er bevilget til private Baner med normal Sporvidde.

Blev der vedtaget et saadant Forslag, vilde Beboerne i Horsens—Tørringegnen sikkert være meget tilfredse — der vilde da kunne foretages betydelige Nedsættelser i Kommunegarantierne, og der var vist Udsigt til, at Banens Overskud omtrent vilde dække, hvad Kommunerne ellers skulde udrede til Renter og Afdrag.

Sa, selv om der slet intet Statstilskud — under nogen Form — blev ydet til Banen, vilde Beboerne utvivlsomt langt foretrække at faae Lov at bygge Banen uden et saadant, end at der slet ingen Koncession paa Banen skulde blive givet.

Den Indvending imod Banen, der jævnlig er bleven udtrykt i Slagordet: „Det er en Klovbane!“ er formentlig uberettiget. Initiativet til Arbejdet for Banen er, som tidligere anført, ikke taget af Horsens, men af Landboerne. Horsens Byraad har viist ved sin Bevilling til Svelsmindebanen, der da vel ikke — end ikke med Skin af Net — kan kaldes en „Klovbane“, at det meget godt har kunnet give Bevilling til en Bane uden derfor i mindste Maade at tænke paa „Klov“. Og heller ikke i nærværende Tilfælde har Byraadet paa nogen uberettiget Maade ladet sig lede af „Klovlyst“. — Det er sandt nok, at Landboerne i den nærmeste Egn omkring Tørring, som Forholdene for Tiden ere, for det Meste handle i Weile; men dette hidrører blot fra, at der for en Del Aar siden blev anlagt en Landvei fra Weile til Tørring, medens der ingen saadan Wei findes mellem Tørring og Horsens. For den Tid var Forholdet omvendt. Bliver Banen bygget, vil der formentlig snart danne sig en Handelsplads ved Tørring. De Beboere omkring Tørring, der i de senere Aar have søgt til Weile, ville da i Stedet hovedsagelig blive knyttede til denne Handelsplads, og ligesaa vil det forøvrigt gaa med en Del Landboere, der hidtil have søgt til Horsens, f. Ex. fra Hammer-Dinnerup Kommune og Klovborg Sogn. Men skulde dette være et „uberettiget Indgreb i Weiles Opland?“ Der kan for Terrainets Skyld ingen Bane bygges fra Weile til Tørringegnen, og skulde det saa heller ikke være tilladt at faae bygget en Bane fra Horsens? — Ja, saa vilde Landboerne i hin Egn jo aldrig kunne faae Lov at nyde Godt af en Bane for Weiles Skyld! Men skal det kaldes uretfærdigt mod Weile, at Banen bygges, mon det saa ikke vilde være endnu mere uretfærdigt mod Landboerne i Horsens—Tørringegnen, at Banen hindredes? Det forekommer i det Mindste hine Landboere at være saaledes, og det høitærede Udvalg vil forhaabentlig give dem Ret.

Endnu skal tilføies, at hvis Banen overhovedet skal blive bygget, maa der vedtages et Lovforslag om Koncession i denne Rigsdagssamling. Skanderborg Amtsraad, der hidtil har stillet sig overordentlig velvillig til Sagen, og som navnlig i Tjor fornhyede sin Bevilling i Haab om, at der maatte blive vedtaget et Forslag om Banen i Aar, vil ikke kunne fornø sin Bevilling oftere. Det nødes da til imod sit Ønske at fortsætte med Anlægget af Weien forbi Hornborg i Stedet for at fastholde den, som det maa synes, frugtesløse Bevilling til Banen.

I Henhold til foranstaaende Fremstilling bedes det høitærede Jernbaneudvalg saa indtrængende som muligt, at det vil indstille til Vedtagelse enten det foreliggende Forslag eller et Forslag om Koncession paa en smalsporet Jernbane fra Horsens til Tørring.

B. K. B.

Erhbødigst

N. P. Stensballe,

Formand for Komiteen.